

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: Fellelős szerkesztő: Kiadja:
VÉSZI JÓZSEF. BRAUN SÁNDOR. A SZERKESZTŐSÉG.

Égész évre 28 k., (14), 1/3 évre 14 k., (7), 1/4 évre 7 k., (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1.20 frt).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

A belügyminiszter.

Budapest, március 6.

(K.) A király ma reggel magához kéréte Széll Kálmánt s ezen a korai kihallgatáson meglepte a Szent István-rend nagykeresztjével. Csak a miniszterelnököt lepte meg, a nemzetet nem. Többek között az is jellemzője az új rendnek, hogy a nemzet természetesen találja, ha a király is szereti, akit ő szeret. A nemzet pedig nem mától fogva szereti Széll Kálmánt s nem tegnap óta csügg rajta bizalmával. Nagy szeretet az és sok bizalom: de nem is egy embernek szól. Kettőnek. Széll Kálmán miniszterelnöknek s az ő legmeghittebb munkatársának: Széll Kálmán belügyminiszternek. Az a nép, melyet évtizeden keresztül alázatosra adminisztráltak, fölébredt önértében a belügyminiszterhez fordul hátlájával és szeretetével. S ha jól nézzük a dolgokat: maga a parlament is a nép votumához csatlakozik. A miniszterelnöknek merev pártszempontokból még akad kritikusa, de a belügyminiszternek onnan is jut az elismerés rózsáiból, ahol egyébként rózsamentes tuskéket termeltek azelőtt az ellenzéki kerteszek.

Széll Kálmán miniszterelnök meghítt munkatársának, a belügyminiszternek költségvetését most tárgyalja a parlament. Ami panasza hangzik, még abban is van valami szokatlan diszinkció. Mert a legmerevebb kritikus is azt mondja, hogy a belügyminiszter jót akar és jót csinál, csak azt próbálja igazolni, hogy valahol a periferiákon nem mindenben honorálják az ő akaratát. Hát ha így volna igaz, pedig ha volt is, minden nappal kevésbé lesz igaz: akkor is beillik babérnak ez a kritika. Mert ezelőtt nem igen fogtak ilyesmit a belügyminiszterekre. De nem is igaz az a

kritika, legfőleg annyiban, hogy a hajcsóvesség törvényének is idő kell az érvényesülésre s a központi akarat egy meglehetősen komplikált szervezet minden pontján nem jelentkezhetik mindjárt és egyszerre. S ha azt a főpróbát vesszük döntő bizonyítéknak, melyet az országos választások jelentettek, már be kell ismerni, hogy a központi morál elég szépen jutott kifejezésre a periferiákon is. De ez, ha egyáltalán fontos momentum, csak idő kérdése. Bizonyos, hogy minden múlt nappal fogy a panaszok alapja s ha egyszer a belügyminiszter tiszta intenciója iránt nincs kétség, aminthogy nincsen, logikai kényszerűséggel be kell következnie a pillanatnak, mikor a periferiákon az erkölcsi fokmérő nem állhat alacsonyabb fokra, mint a központban. A mi hitünk szerint azonban a nemzet egészen más mértékkel méri a belügyi kormányzatot s három uralkodó szempontot ismer el Széll Kálmán belügyi munkásságában. Ez a három uralkodó szempont: a kormányzat tisztasága, az adminisztráció egészséges egyszerűsítése s az adminisztrált emberanyag kimélete. Vegyük sorra a három uralkodó szempontot.

Itt van első sorban a kormányzat tisztasága. Hogy Magyarország közéletét megtisztult és fokozatosan emelkedik európai magaslatra, azt ebben az országban senki sem tagadja. Merészség is volna tagadni. A jog, törvény és igazság, amely jelszó ma is szép melódia, ha a verki el is koptatta, a belügyi kormányzat egész vonalán megvalósult. A kormánypártiság nem érdem, az ellenzékiesség nem bélyeg; azzal elnézés, ezzel üldözés nem jár. S ha még van kivételes eset, melynek elbírálása a multa emlékeztet, az kivétel. Csak rá kell mutatni s az orvoslás el nem marad. Széll Kálmán belügyminiszter, ha megengedné az

izlése, a belügyminisztérium ablakába kirakhatná azokat az elismerő okleveleket, melyeket neki az ellenzék, szélsőbal és néppárt egyaránt állított ki, hogy politikai meggyőződése miatt senkit sem üldözött és hivatalnokaival sem engedett üldöztetni. Ami a magyar közéletben csak a legtovábbról is Ázsiára emlékeztetett, azt is kiirtotta Széll Kálmán lassacskán. Erről is az ellenzék állította ki neki a bizonyítványt. Eppen ma tudták be érdemül, hogy a törvényes rendnek érvényességét biztosított még a szocialistákkal szemben is, akik pedig meglehetősen általános felfogás szerint egy kis Ázsiát egyenesen szükségessé tennének. A magyar belügyminiszter, aki munkás, nem akart így gondolkodni s a jog, törvény és igazság ernyője alá vonta a munkásokat is. Minden téren, mindenképpen azon volt, hogy a magyar közéletben szabadságot biztosítson mindenkinek s korlátot csak egyetlen irányban állított magának: az egységes magyar nemzeti állam irányában. Ezt igenis óvta. De nem valószínű, hogy ezért valaha magyar ember és magyar törvényhozó pálcát törne föltette. Abban a hajlékban azonban, melynek határait az egységes magyar nemzeti állam követelése határolnak körül, ma tiszta a levegő s talán még nem az, az ablakok nyitvák. Meg kell tisztulnia a levegőnek: így akarja a belügyminiszter.

Az adminisztráció egészséges egyszerűsítését mondtuk a második uralkodó szempontnak. A magyar adminisztráció nem volt egyszerű, az ellenkezője volt inkább. Van egy legenda a buziási forrás fiatalító erejéről. Egyszer beleugrott fürdő szándékkal egy csanádi püspök és mint fiatal klerikus jött ki belőle. No hát a magyar adminisztráció egy anti-buziási forrás volt: ha beleugrott egy klerikus, mint öreg püspök jött ki belőle.

TÁRCA

Nyolcvanegy dráma.

(Jelentés a Mészáros-pályázatról.)

— A Budapesti Napló eredeti tárcája. —

Irta: Ábrányi Emil.

A magyar társadalmi színműre kitűzött Mészáros Károly-féle 2000 koronás pályázat harmadszor sem végződött megfelelő eredménnyel.

A bíráló-bizottság: Beöthy László, a Nemzeti Színház igazgatója, mint elnök, Alexander Bernát, Iványi Jenő, Nádai Ferenc és a jelentés írója egyhangúlag abban állapodott meg, hogy a 2000 koronás jutalmat harmadszor sem adhatja ki.

Tömérdek pályamunka érkezett, sokkal több, mint az első pályázat, amikor abban a kellemes reményességben ringatóztunk, hogy a pályázó urak, akik 63 — nagybárára ötfelvonásos — drámát küldtek be, elérték a legmagasabb rekordot, amit Magyarországon ezen a téren elérni lehet.

Nem érték el. A második pályázat 33 darabja után most harmadszor 81-re szűkött föl a versenyző darabok száma. Ebből négy, vagy öt — formahibák s egyéb okok miatt — elesett ugyan, de még mindig maradt annyi pályamű, amennyivel kemény próbára lehet tenni a legészakabbi és legedzettebb pályabírák idegét is. Ha külső terjedelmüket veszem: ez a nyolcvanegy vasos, többnyire kemény vaszonba kötött pályamű megfelel egy jókora entresol, sőt egy kisebbzerű emeletes ház magasságának. Ha pedig a nagyobb rész belső tulajdonságait veszem, a világos, tiszta szerkezet és a piramidális pszichológiát: kényelmes kikerülhetne belőlük egy új Babel-torony.

Bíráló társaimtól bocsánatot kérek, ha most, a 76—77 darab elolvasása után, nem éppen ke-

serűséggel, csak némi — bosszúsággal vegyes — melanchóliával két megjegyzést vetek papírra: Nálunk évenként sok derék munkással csökken a nép-szám, sok jeles és hasznos munkaerő vándorol ki Amerikába, de a pályázó drámáirók számában nincs apadás, a rossz drámáirók állandóan a nyakunkon maradnak; nálunk, Magyarországon áldott földön, elemi csapások semmivé tehetik a természet, de arra még nem volt eset, hogy a titkos és passzionátus rossz-drámáirók duszgardag természetét a jég valaha elverte volna.

Hetvenhat, hetvenhét darabot olvasott át türelmesen, lelkiismeretesen és teljes jóakarattal a bíráló-bizottság. És mi az eredmény? Az, hogy dicséretre érdemes darabot többet is talált, de olyan szerzőt nem, akinek a jutalmat és a vele járó koszorút teljes megnyugvással, kritikai meggyőződéssel szerint odaítélhetné volna.

A pályázat föltételei irodalmi becsű és szinpadit hatást ígérő darabot kívántak. Olyan darabot, ahol ez a kettő: irodalmi érték és szinpadit hatás, szoros egységet alkot, benső kapcsolatban áll, egymásért szavatol. Ezt a kettőt ilyen harmóniában csak a szinpadra termett igazi tehetség, a kiváló drámáirók véna érzeti velünk már akkor is, amikor darabjót kéziratban olvassuk, mielőtt a színész az irrott betűt eleven valósággá tenné a szinpadon. És mi teszi rák ezt az impressziót? A jól megkomponált drámai cselekvés, a jellemrajzban nyilvánuló következetesség, a dialóg ekonomiaja és elevensége, a helyes pszichológiával rajzolt alakok, akik élnek, mielőtt a színész életet adna nekik a maga testével, a maga ábrázoló erejével.

Ennek a benső harmóniában álló kettős föltételnek a pályázat legjobb darabjai sem tudtak kellő módon megfelelni.

A figyelmet érdemlő szerzők egy része általános irodalmi műveltséget mutat. Látszik, hogy járnak színházba, hogy van tudomásuk az újabb francia és német drámaírodalomról, hogy van iz-

lésük a tulságosan naív és izléstelen dolgok elkerülésére, hogy tudnak irodalmi színvonalon álló párbeszédet szólni három, négy felvonáson át. De nem látjuk bennük az invenciót, az eredetiséget. Nem látjuk az invenciót a drámai cselekvés kitalálásában és az eredetiséget a drámai cselekvés vezetésében. A saját mondani valójuk nagyon kevés ahhoz képest, amit másoktól tanultak el. Nincs meg bennük az alkotó erőnek az a hőfoka, mely az élet művészi megfigyelését élő és cselekvő alakokban tömöríti össze. Nincs meg bennük a hivatott drámáirónak az a varázsereje, mely a valóság meleg és fényes illúziójával igazgatja, érdeklí, magával ragadja, büvös köréből többé nem ereszt ki a nézőt és az olvasót. Minden, amit írnak, többnyire korrekt és finom, néha élecs és elmés, de nem uralkodnak rajtuk, nem adnak nekünk mély gyönyörűséget a mozgás elevenségével, a külső világ megkapó rajzával, a jellemek erős összeütközésével, a lelket festő színek pompájával. Ez az a bizonyos irodalmi színvonal, a miben nincs pezsgő vérbőség, nincs meg a szinpadit hatás garanciája.

A szerzők más része több érzéket mutat a színszerzőt iránt. Főlkutatják a magyar társadalmi életben rejlő erkölcsi és szociális nyomort és majd sötét, majd ríkiótt képében viszik a szinpadra. Alakjaikat az élet teljéből, mondhatnám: a napi aktualitások fertőjéből veszik és amugy piszkosan, sárosan dobják a szinpadit lámpái elé. Látjuk a mi korunk egyik uralkodó típusát, a sikkasztó bankigazgatót, akinek a gázságit abban az órában leplezik le, amikor otthon a fényűző hitese-feleség fényes mulatságot rendez pletyka urasszonyok és ingenyelő gavallérok számára; bemutatják a nagy anyagi vállalatokba bocsátkozó országgyűlési képviselőt, aki semmivé teszi a benne bízó kis emberek egzisztenciáját; élénk vezetik a reklámozó szinagazgatót, aki bordélyházat csinál a színházból, protektorfogásra kényszeríti a primadonnáit, minden becsstelenségre kész, csak-

65. szám Budapest, péntek
élő sulyban. Gazdasági marháért: Igás 6kor elsőrendű...

Table with columns: Egyéb gabonafajták, Kiló, K-100, K-1000. Lists various grain types like Rozs, Arpa, Zab, Tengeri, Repce, Köles.

A határidőszület folyamán a következő költségek körtének:

Table listing prices for various goods like Aprilisi buza 1902., Májusi buza 1902., Októberi buza 1902., etc.

Déli egy óraorak a következő záróárakat állapították meg hivatalosan a tőzsdén:

Table listing market prices for Aprilisi buza 1902., Májusi buza 1902., Októberi buza 1902., etc.

Délután fél 5 óraorak zárul:

Table listing market prices for Buza áprilisa 1902., Buza májusra 1902., Buza októberre 1902., etc.

A budapesti értéktőzsde.

Ellenőrizhetetlen hírek, mintha a konverziós üzletnek némi halasztást szenvedtek volna, általános lanyhulást idéztek elő, kivétel képeznek szilárdabban zárnak.

Értéktőzsde. Osztrák hitelrészvény 699.50-701.-

Magyar hitelrészvény 719.50-720.25. Rimamurányi részvény 498.50-502.-, Államvasuti részvény 679.50-682.90. Koronajáradék 97.50-97.57.50 korona.

Utótszde. A 4 órai zárlatkor maradt:

Osztrák hitelrészvény 699.25. Magyar hitelrészvény 718.-, Leszámlitól 448.-, Rimamurányi vasműrészvény 500.-, Osztrák-Magyar államvasuti részvény 681.-, Közüti vasut részvény 651.-, Villamos vasut 819.50 korona.

A budapesti terménytőzsde.

A terményüzletben a szezonszerű hangulatnak megfelelően alakult az árak és végül a terményüzleti árjegyző-bizottság hivatalosan a következő árnyomatokat állapította meg:

Jegyzetek: Horetmag; lucerna magyar 45.-58.- korona, vörös aprószemű 42.-48.- korona, vörös erdőlyi... korona, középszemű 47.-49.- korona, nagyszemű 50.-56.- korona.

A bécsi gabonátőzsde.

Bécs, március 6. (A Budapesti Napló telefonjelentése.) A mai határidőforgalom búzában és rozsban a külföldi javult árfolyamokra nyugodtan és változatlan árfolyamokkal kezdődött és csak később szilárdult meg az iránzat és e két cikk árfolyama 5, illetőleg 4 fillérrel javult.

Köztettek: buza tavaszra 9.25-9.30, május-júniusra 9.30-9.6-9.84, rozs tavaszra 7.67, május-júniusra 7.59-7.62, zab tavaszra 7.37-7.70, zab

május-júniusra 7.84-7.88, tengeri május-júniusra 5.48-5.47-5.50, repce augusztus szeptemberre 12.85-13.-K.

Zárlatkor maradtak: buza tavaszra 9.27-9.28, május-júniusra 9.31, rozs tavaszra 7.74, tengeri május-júniusra 5.49, rozs tavaszra 7.64-7.63 K.

A bécsi értéktőzsde.

Az előtőzsdén visszacsés mutakozott, főleg a vasművek részvényeiben. Később barátságos irányzat uralkodott.

A déli tőzsde nagyon csöndesen indult. Az általános iránzat gyöngyült. Később csendes üzletmenet mellett, az árfolyamokban kevés változás állott be.

Bécs, március 6. (Magyar értékek szárlata.) 4%-os aranyjáradék 120.10. Liszai és szegedi kölcson sorsjegy 153.-. Magyar vasuti kölcson ezüsbien 100.85.

Bécs, március 6. (Osztrák értékek szárlata.) 4%-os papírjáradék 101.60. 4%-os osztr. aranyjáradék 120.80. 1860-05 sorsjegy 155.-. Osztrák hitelrészvény 426.-. Angol-osztrák bank 1632.-.

Külföldi értéktőzsde.

Berlin, március 6. (Tőzsdéi tudósítás.) A Standardnak a jelentése, hogy Steyn és De Wet tanácskozott Bothával, kedvezően hatott a tőzsdére, mert kedvező békejelenségek látnak benne.

Berlin, március 6. (Zárlat.) 4 2/3%-os papírjáradék

4 1/2%-os osztrák aranyjáradék 103.10. Elbvölgyi vasut 146.25. Kassai-oderbergi vasut 132.00.

Berlin, március 6. (A Budapesti Napló tudósításának távlatára.)

Osztrák hitelrészvény 699.50. Magyar hitelrészvény 719.-. Angol-Osztrák bank 284.-. Bécsi bank-egyesület 464.50. Union bank 569.-.

Frankfurt, március 6. (Zárlat.) 4 2/3%-os papírjáradék

101.90. 4 1/2%-os osztrák aranyjáradék 103.10. Magyar koronajáradék 88.50. Osztrák-magyar bank 117.40.

Hamburg, március 6. (Zárlat.) 4 2/3%-os ezüst-

4%-os osztrák aranyjáradék 102.80. Osztrák hitelrészvény 220.70. Osztrák-magyar államvasut 146.25. Osztrák 101.25. 4 1/2%-os Magyar aranyjáradék 101.35.

Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok jelentése.

Március 6. A sertésüzlet iránzata változatlan. A) Hízói sertések ára: I. A) Magyar elsőrendű Óreg nehéz (páronként 400 kilogrammon felüli sulyban)

Table with columns: Buzza, Kiló, K-100, K-1000. Lists prices for various types of wheat and grain.

